

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ministeren for redegørelsen og sige, at jeg føler mig lidt som en fremmed fugl i reden i dag. Jeg kan jo se, at jeg er den eneste, der deltager i debatten, som ikke er medlem af delegationen. Når jeg deltager, er det på trods af, at vi har et aktivt medlem i fru Sonja Albrink, men har hun på grund af sygdom ikke været i stand til at være her i dag, og så har jeg fået lov til at tage over.

Det er måske også meget godt, at der kommer en uden for den indspiste kreds til at fortælle, at den indspiste kreds er god. Det vil jeg så starte med at sige. Jeg synes, at Europarådet er et vigtigt og godt samarbejdsorgan til det, man vel kan kalde de bløde områder, altså nok så vigtige områder, men ikke økonomiske og militære områder.

Den erfaring, som man har i den delegation, som man har i OECD-delegationen, som vi har i NAA-delegationen, og som andre også har, er naturligvis, at der er en masse sideeffekter af det her. Det, at parlamentarikere på tværs af landegrænser taler med hinanden, det, at danske parlamentarikere får lov til samlet at optræde i udlandet, er i sig selv en sideeffekt, der er væsentlig ved det internationale samarbejde. Man får kontakter, man får erfaringer, og derfor vil jeg da godt herfra melde, at den slags internationalt samarbejde ikke er det, der møder modstand fra CD's side.

Jeg ved godt, at der har været diskussioner om, hvorvidt der er for mange delegationer, om der er for mange organer og alt det der, men en kendsgerning er det, at den træning, der ligger i den type arbejde, er utrolig væsentlig også for at cementere demokratiet, ikke mindst i de nye demokratier i Øst- og Centraleuropa. Når dertil så kommer, at det er ganske væsentlige områder, som Europarådet beskæftiger sig med, så er det jo svært at mande sig op til at sige noget negativt i dag.

Det er godt, at der findes et organ i Europa, som prioriterer de grundlæggende menneskerettigheder højt. Det er vigtigt, at der bliver sendt et signal om, at de menneskerettigheder ikke bare er ord, at de ikke bare er noget, man engang har talt om, men er noget, som man skal kæmpe for og også noget, som man skal holde øje med.

Jeg tror, at den demokratiske træning, som eksempelvis medlemmer fra de nye demokratier kommer ud for, er med til at cementere nogle af de holdninger, som skiftede i 1989 og i

årene derefter, og som de gerne skulle føre til. De ser pludselig, at demokratierne, på trods af at de er opvokset i politiske systemer, der jo stort set har set demokratierne som deres fjendebillede, er anderledes og mere nuancerede og ganske velfungerende. Det tror jeg Europarådet kan bruges til.

Jeg tror, at det, at man prioriterer det at inddrage og hjælpe de nye demokratier, er en hovedopgave for Europarådet, og det er noget, man ikke kan prioritere højt nok.

Jeg synes faktisk, at vi i netop disse dage har et eksempel på, at der er ganske meget at gøre. Det løber i hvert fald mig koldt ned ad ryggen, når jeg hører politikere fra Rusland udtale sig om de barbariske NATO-bombardementer, og at det er NATO's skyld, at flygtningestrømmene er gået afsted fra Kosovo, når sandheden jo er, at det er et fortvivlet forsøg fra demokratiernes side på at leve op til de menneskerettigheder, som vi og Europarådet står for, at det er kampen mod en diktator og kampen mod et system, der er umenneskeligt, som foregår i Kosovo.

Hvis man tror, at det at kunne lave etnisk udrensning eller det at støtte et benhårdt styre er i overensstemmelse med grundholdningerne i Europarådet og de demokratier og de menneskerettighedsholdninger, som man gik ind i, så må man tro om igen.

Der er i al fald et stort træningsarbejde for en lang række russiske politikere i Europarådet at foretage sig i de kommende år. Jeg synes, det har vist sig, at de ikke rigtig kunne ændre holdning. Det, at man bliver medlem af Europarådet, er åbenbart ikke nok til, at man også får en holdning, der er mere i retning af de vestlige demokratiers.

Når det gælder indsatsen for bekæmpelse af tortur, hele spørgsmålet om nationale mindretal og spørgsmålet om kampen mod racisme osv., er det også væsentlige opgaver, som Europarådet har taget fat på. De nationale mindretal har jo i Europas historie den ene gang efter den anden været det arnested, der gjorde, at konflikter brød ud, også som vi ser det nu på Balkan.

Vi kan måske også bidrage med vor del i det her. Vi har nogle erfaringer, godt nok på et lettere grundlag, godt nok i et mere homogent samfund, godt nok i et mere velfungerende og økonomisk stærkt samfund, men det er en kendsgerning, at det samarbejde, de løsninger, vi fandt, f.eks. omkring Sønderjylland, naturligvis er nogle erfaringer, der kan bruges andre